

Aldwin van de Ven, *Pink Legged Woman*, 2009, 29 x 24 cm, olie- en alkydverf op doek op paneel, Courtesy Mart House Gallery, Amsterdam

ALDWIN VAN DE VEN

Amsterdam | 'Moet een schilderij imponeren?' vraagt Aldwin van de Ven zich af. 'Een schilderij is toch eigenlijk niets meer dan een achtergrond met iets erop?' Met andere woorden: moet een schilderij meer willen zijn dan wat het is? Van de Ven (1980), die in september zijn eerste solotentoonstelling heeft bij Mart House Gallery, twijfelt. Het zal dan ook niet verbazen dat hij geen grootse, overdonderende doeken schildert. Integendeel. Zijn schilderijen zijn sober en ingetogen en zijn onderwerpen zijn eenvoudige beelden uit een droom, die zijn teruggebracht tot hun essentie: een tafelblad met twee borden, een tentje in het groen, een meisje met een paraplu, sec, bijna knullig geschilderd. Kleine gebaren in een vaak lege ruimte op doeken die vaak niet groter zijn dan een A-4tje of een Ansichtkaart. Het zijn tekeningen die zich willen onttrekken aan de vluchtigheid van hun bestaan. Zij vechten zich geen plek de ruimte in, ze zijn stilletjes aanwezig. Je zou kunnen zeggen dat de doeken van Van de Ven niet zozeer groot zijn, maar wel diep, letterlijk. Hij schildert, denkt, kijkt, schraapt weg, en brengt zonodig weer een nieuwe laag aan. Zo bevat elk doek of paneel (Van de Ven werkt op diverse materialen, tot en met beton aan toe) een hele geschiedenis van overwegingen en keuzes waarvan de sporen nog vaak zijn terug te zien in het definitieve werk. Sterker nog, hij laat zich door die sporen sturen, ze zijn vaak medebepalend voor het uiteindelijke werk. Zo staat in *Pinklegged woman* (2009) een vrouw op een toneel dat is opgebouwd uit een decoratief patroon van vlekken en lagen. En in *Pessoa*, een portretje van de Portugese dichter, laat Van de Ven de man met onafscheidelijke hoed heel toepasselijk opgaan in weggeschraapte verflagen. Behalve schilderijen toont Mart House ook tekeningen en beelden. De tekeningen zijn dagelijkse aantekeningen in pen, potlood en aquarel, en ook een serie getiteld *Message-massage* waarin de kunstenaar portretten laat opdemen uit een verfvlek. In de beelden legt hij precies de omgekeerde weg af. Hij bouwt wat hij schildert. Zo maakt Van de Ven schilderijen als vertraagde tekeningen en beelden als dimensionale schilderijen.